

Hedvig Charlotta Nordenflycht

Herda-Qwäde På Then 25 Augusti 1750

Tryckt uti Kongl. Tryckeriet, Stockholm 1750.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:

<https://lb.se/författare/NordenflychtHC/titlar/HerdaQwäde/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):

<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2431481-faksimil>

1750

Nordenflycht, H. Ch.

Sv. Saml.
Vitt. Sv.
Vers. kal.
Lov. Utk
1700 - 1829
4
1750

1750

NORDENFLYCHT, H. Ch.

Väst. Sv.
Vers. Tegl.
1 R.
Sv. lit.

1700 2/1829

4

1750

HERDA- QW^eADE

På

Then 25 Augusti 1750.

STOCKHOLM,

Tryckt uti Kongl. Tryckeriet.

Id en behaglig strand, som Mälarns böljor motar,
Et ljud och sakta forl jag nylig höra feck,
När i en fager skog, som sig kring Dalen rotar,
Jag i min enslighet med fårahiorden geck:

Mig tycktes någon twist på färde skulle vara
Bland Herde-hopen, som kring thesse slätter bo:
Jag geck at lyda åt och fan then hela skara
I Dalen samlat sig, at hålla lek och ro.

The hade fatt sig för, at någon *Högtid* fira
Och hwar en färdig stod til gästebud och dans,
En skulle borden med the skönsta blomster zira,
En an af lamben bar thet fetaste ther fans.
Then rika höstens frukt och vårens bästa gröda,
Til thenne Dagens luft, war nu tillsammans bragt,
En Snöhwit sommardrägt och bygdens läckra föda,
Frögd-eldar, Herda-spel, gaf här en menlös pragt.

Hwar hydda härligt klädd, med friska blomster prydder
Them Flora ännu gaf änskönt på refan stadd:
Then lilla Zephir om thess täcka bonad brydder
At then ej måtte bli af kulna wäder skadd,
Han swäfwad' här omkring at fagna thenne Dagen,
Som mellan sommar, höst, sit rum har tagit in
Och för thess fägring giordt bland Herdarna then lagen
At bära offer tå för Guda-Magten sin.

Then

Then Äldsta Herden, som för klokhet, dygd och ålder
Af alla lydder war, sin mening yttrad' först:
Minerva, sade han, bland Guda-hopen bålde,
Ju offras bör i dag, som wärdigast och störst.
Thess höga wishet sig til alla ting utsträcker,
Och tusend gåfwors glans får man hos Henne se.
Hon undran, wördnad, Pris kring hela werlden wäcker:
Upp Herdar! skyndom oss at Henne offer ge.

Nej swarte Palemon, en Herde ung och fager,
Förgäfwes har jag tå få mången Krants beredt
Til then Gudinnans lof, som alla hiertan drager,
Som hägnar våra tiäll och nöje ther utbredt,
Then himla *Venus*, wår' Herdinnors högsta prydnad,
Som med sin ögons prakt wår Sjal befalla kan;
För Henne läggom ned wår wördnad, tro och lydnad;
Hon bör wår Loffång ha i dag, och ingen an.

Hwad! sade Arcas, skal ej Höghet, Magt och Ära,
Thron, Spiror, Wälde, Ståt i första rummet stå?
Sku' wi wår' offer ej then Guda-Magten bära,
Af then wi fölla dar och ymnoghet undfå?
The nögde Hionlags skydd och qwinnors efterdömme,
En Gudars Mor, Gemål och Syfter, *Junos* lof
I våra låga tiäll wi icke nu förglömme;
Fast än thet högre sjungs i alla Gudars hof.

The

The länge twistade och häftigt med hwarandra;
Hwar sin Gudinnas rätt til offret wiste ut.
Hwem kunde döma här? all dom war lätt at klandra;
Sed'n Paris fordom gaf et så olyckligt flut:
Mäst fällsamt tycktes mig, när tå jag på them lydde
Feck höra at the ock i Templet, som låg näst
Sad' then Gudinnan bo, om hwilkens rätt the stridde
Sig påstod hwar och en ther firat Hennes Fäst.

Tå märkte jag med lust hwar i the sig förwillat
Och spådde them snart bli i theas upfåt et:
The hade alla rätt, fast än the sig inbillat
At tre Gudinnor ha uti en enda sedt.
Jag ropte, Herda-flock, som fatt tig för at prisa
En åtskild Guda-magt för Höghet, Fägring, Wett,
Hålt up at twista mer, thet är blott en LOVISA,
Then tu har ment och then tu offren har beredt.

Underdånigt

Af

HEDV. CHARL. NORDENFLYCHT.

